

306. Ó, miként fogadjalak

*Kapi Gyula
(1850–1923)*

Ó, mi-ként fo - gad - ja - lak, Vi - lát Meg - vál -
Mél - tó - képp mint áld - ja - lak, Lel - kem meg - tar -
tó - ja? Ó, Jé - zus, gyűjtsd szí - vem - ben
tó - ja?
Fény - lő - szö - vét - ne - ked, Hogy ért - hes - sem
min - den - ben Te szent tet - szé - se - det.

2. A Sion hintett néked Pálmát, virágokat, De én áldhatlak téged, Zengvén zsoltárokat. Virágozzék a szívem Magasztalást neked, Éljek, szolgáljak híven, Legyek dicséreted!

3. Ó, mit teszel Te értem, Hogy megtartsd lelkemet, Hogy elvedd nagy inségem, És add bőségedet! Ki örömöd és békéd Méltán nem ismerem, Szent öröm drága részét Jössz adni énnekem.

4. A legszörnyűbb rabságból Te oldasz engem el. Legrútább szolgálásból Emelsz szívedre fel. Jössz, hogy a mennybe vonjad Pokolból lelkemet, S kincset, mely el nem fogyhat, Ad átvert két kezéd.

5. Te égi, szent országod Értünk cseréled el, Hogy ezt a bűnvilágot Megmentsd a véreddel. E földre jössz, Te áldott Szerelmed ontani, A mondhatatlan átkot Áldásra váltani.

6. Ó, vésd szívedbe mélyen, Te árva, bús sereg, Ki szenvedsz bűnben, éjben, S szemedből könny perog: Jó életed Királya, Itt áll ajtód előtt, Szabadítás van nála, Hittel fogadd el Őt!

Paul Gerhardt (1607–1676)